

[Miljøministeren]

om anlæggets placering på Buksør Odde, idet Morsø kommunalbestyrelse har udarbejdet et lokalplanforslag, hvis formål er at sikre arealerne til brug for opførelse af anlægget. Lokalplanforslaget var offentligt fremlagt i perioden fra 9. oktober 1981 til 9. december 1981.

Spm. nr. 570

Til finansministeren (7/4 82) af:

Maisted (FP):

»Ministeren bedes redegøre for værditilvæksten i 1981 pr. faggruppe, og samtidig bedes ministeren anføre gennemsnitsindkomsten pr. m/k i hver faggruppe.«

Begrundelse

Det er åbenbart for enhver, at det danske samfund er kørt økonomisk af sporet. Da vi har et misforhold imellem produktion og forbrug, kan det kun skyldes, at ikke uvæsentlige grupper i samfundet yder meget lidt til samfundets værditilvækst i forhold til det, de koster samfundet.

Da vi samtidig aldrig har haft så mange højtuddannede m/k'ere før i det danske samfund som i 1981, må der være et misforhold imellem det arbejde, de udfører, og den værditilvækst, de tilfører samfundet, og den aflønning, de opnår. I den private sektor kan værditilvæksten umiddelbart ses af virksomhedernes regnskab, medens det er betydeligt mere uoverskueligt i den offentlige sektor.

Søndag den 4. april 1982 udtalte statsministeren i TV, at akademikerne ikke er fredet i klasse A. Det må derfor være rimeligt, at arbejderne og de arbejdsløse får et klart overblik over den værditilvækst, det offentlige faggrupper yder til samfundet, og om der er en rimelig aflønning af disse grupper i forhold til den service, den private sektor og f.eks. de arbejdsløse får.

En sådan redegørelse vil formodentlig kunne kaste et lys over de uheldige forhold, der har været årsag til, at den produktive lønmodtager bliver arbejdsløs, og at antallet af offentligt ansatte stiger, samtidig med at Danmarks økonomiske problemer vokser.

Besvarelse (20/4 82):**Finansministeren (Heinesen):**

391 Ft

Samfundets samlede værditilvækst er lig med den samlede produktion fratrukket værdien af de ved produktionen forbrugte rå- og hjælpestoffer. En del af værditilvæksten anvendes til at aflønne de beskæftigede arbejdere, funktionærer og selvstændige, og den resterende del står til rådighed til dækning af slid og forældelse af produktionsudstyr m.v. (afskrivning) og til kapitalaflønning. Grundlaget for disse opgørelser er Danmarks Statistiks indhentning af oplysninger om priser og salg. Dette materiale er slet ikke detaljeret nok til at opgøre, hvor meget forskellige faggrupper bidrager til den samlede værditilvækst. Arbejdere, funktionærer og selvstændige samt maskiner, bygninger og transportmidler frembringer den samlede værditilvækst i et kompliceret samspil, og sædvanligvis foreligger der end ikke i de enkelte virksomheder oplysninger om priser og værdier, der kunne muliggøre opgørelser over, hvor stor en andel af den samlede værditilvækst den enkelte persongruppe eller de enkelte maskiner frembringer.

For den offentlige sektors vedkommende gør der sig det specielle forhold gældende, at de offentlige ydelser (undervisning, social service, forsvar m.v.) ikke prisfastsættes på samme måde som den private sektors produktion. De offentlige ydelser stilles – som hovedregel – gratis til befolkningens rådighed, og når der således ikke er sat en pris på ydelserne, kan der ikke opgøres en produktionsværdi på samme måde som i den private sektor. Der kan derfor heller ikke beregnes en værditilvækst på samme måde som i de private erhverv. For alligevel at få et talmæssigt udtryk er det valgt – i overensstemmelse med anbefalinger fra Forenede Nationer – at kalde udgiften til lønninger til offentligt ansatte for den offentlige sektors værditilvækst (med enkelte – rent tekniske – modifikationer).

Sammenfattede må det således konkluderes, at det ikke er muligt at give den ønskede redegørelse.

Spm. nr. 572

Til energiministeren (7/4 82) af:

Maisted (FP):

»Ministeren bedes oplyse, hvem der skal betale udgiften i forbindelse med tilbagehol-